

240876 - Истиқоматкунандаи Фаронса аст ва оиди ҳукми кашидани ниқоб мепурсад

савол

Ман истиқоматкунандаи Фаронса мебошам ва ниқоб мепӯшам. Шумо аз вазъияти мусулмонони он кишвар огоҳ ҳастед. Ман чӣ кор кунам? Ман ниқобро хеле дӯст медорам, аммо зиндагӣ бо ниқоб бисёр мушкил аст, маҳсусан шавҳарам аз ман меҳоҳад, ки ман ниқоб напӯшам ва ў фикр мекунад, ки ман дар масъалае, ки дар он руҳсат аст, саҳтгирӣ менамоям. Ин чиз ба ў таъсири манғӣ расонидааст, то ҷое ки ў аз ҷиҳати диндорӣ ақиб гашта, руҳан хаста шудааст, ҷунки мо ҳатто бо фарзандонамон оромона баромада наметавонем. Ман намефаҳмам, чӣ кор бояд кунам? Оё сабр намудани ман бар ниқоб беҳтар аст ва ё дар ҷунин шароит саҳтгирӣ намудани ман, ғулув ва зиёదравӣ ҳисобида мешавад? Албатта, масъалаҳои Шариъат ҳамеша ба тавоноии шахс иртибот доранд. Чӣ тавр ман бояд фаҳмам, ки тавоноии ин ибодатро дорам ё на? Ин масъала ба ҳаёти ман таъсири зиёд расонидааст ва ман намедонам қадом кор (дар ин ҳолат, бароям) муносибтар аст.

Ҷавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Бале, азияте, ки ҳоҳарони мусулмонамон дар баязе кишварҳои ғарбӣ ба сабаби пӯшидани ниқоб ба он гирифткор мешаванд, аз мо пинҳон нест.

Донишмандон раво будани күшодани рӯй ва ё қисмате аз баданро барои зан дар ҳолати зарурат, масалан дар вақти табобату дармон ба таври равшан баён намудаанд.

Дур соҳтани азияту дастдарозии бехирадону аҳмақон аз ниёзи табобат камтар нест, балки дар бисёр ҳолатҳо, аз табобат муҳимтар аст.

Бинобар ин, агар эҳтимоли зиёд вуҷуд дошта бошад, ки ба сабаби ниқоб пӯшидан ба азияту дастдарозӣ дучор ҳоҳед шуд, пас дар ин ҳолат, кушодани рӯй ишколе надорад ва дар ин кор гуноҳе бар шумо нест, зоро шумо аз рӯи маҷбурий ин корро мекунед (яъне аз рӯи маҷбурий рӯи худро мекушоед), на ба хотири рад намудани пӯшидани ниқоб.

Аллоҳ донотар аст.